

УДК 141.7

Т.Г. ЯРМОЛА (пошукач НПУ імені М.П. Драгоманова, спеціаліст 1-ї категорії Інституту управління та економіки освіти Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова), Київ

E-mail: tania.titova@gmail.com

ЩОДО УТОЧНЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗНАННЯ»

В статті формулюється зміст загальних та спеціальних понять, серед яких: знання, організація, інформація, організаційне знання. Проводиться аналіз розуміння цих концепцій, їх співвідносність та відмінність. Визначаються суттєві риси, що характеризують організаційне знання, що еволюціонує у суспільстві знань

Ключові слова: знання, інформація, організація, управління, організаційне знання.

Актуальність теми дослідження. Всі типи суспільств, які еволюційно приходили на зміну одне одному протягом історії людства, характеризувались створенням і використанням нових знань для забезпечення власного розвитку. Масове виробництво і розповсюдження знань обіцяють за історично короткий відрізок часу змінити його і, ймовірно, це відбудеться протягом життя декількох поколінь. Бурхливий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій як потужних інструментів для роботи з інформацією і знаннями суттєво прискорює ці зміни. Процес формування суспільства знань (Knowledge society, К-суспільство) стрімко завойовує світ, змінюючи підходи до оцінювання ролі знань в сучасному соціально-економічному розвитку. Перетворення знання на невід'ємний елемент існування людини на всіх рівнях, спрямовану на підвищення ефективності використання інтелектуальних ресурсів.

Науковий пошук шляхів побудови майбутнього суспільства, пов'язаний з питанням нової соціальної організації і образу майбутньої людини. У соціологічній та філософській літературі можна знайти різноманітні концепції того майбутнього суспільства у якому доведеться жити. Серед футуристичних моделей найближчого майбутнього існує їх чимало, зокрема: постіндустріальне, постеконічне, інформаційне, мережеве (мережне), індивідуалізоване, суспільство ризику, суспільство знань, наносуспільство та інші. Тому дослідники зосереджують свою увагу на аналізі окремих сфер та тенденцій його розвитку (хоча і надзвичайно важливих) і не приділяють належної уваги, або просто нехтують окремими іншими). Проте, визначаючи перспективи розвитку цивілізації, соціальні теоретики у 60-80 роках ХХ століття у своїй більшості і найчастіше звертали свою увагу на концепції постіндустріального та інформаційного суспільств. Постіндустріальний стан розвитку людської цивілізації обґрунтовано пов'язували з із становленням інформаційного суспільства – суспільства, розвиток якого визначається кількістю та якістю накопиченої інформації, її свободою та доступністю за рахунок розвитку інформаційних технологій. Тому наприкінці ХХ століття поняття «інформаційне суспільство» фактично

замінило термін «постіндустріальне суспільство».

Знання – єдине, що взагалі являє цінність в умовах «інформаційного суспільства». Робітник розумової праці – це головне надбання будь-якої організації, соціуму, країни. Робота більше не товар. Це вже в більшій мірі доля автоматизованих ліній. Головне – знання і творчі здібності. Головний засіб виробництва – інтелект самого працівника. Компаніям у нових умовах конкуренції істотну перевагу надає навчання, що триває протягом всього життя. Людям необхідно одержувати інформацію тоді, коли вона їм знадобиться, причому без відриву від виробництва. Тепер, це навчання, що є невід’ємною частиною виробництва [7, 126].

Інформаційне суспільство в американській національній інформаційній інфраструктурі визначається як суспільство, в якому: кращі школи, вчителі та курси стають доступними всім студентам незалежно від географічних умов, відстані, ресурсів і працездатності; величезний потенціал мистецтва, літератури і науки стає доступним не тільки у великих організаціях, бібліотеках, музеях; послуги охорони здоров’я і соціальні послуги стають доступними в інтерактивному режимі кожному своєчасно і в необхідному місці; у кожного є шанс жити в різних місцях без втрати можливості повноцінно працювати в офісі через електронні магістралі; невеликі фірми можуть отримувати замовлення з усього світу електронним шляхом; кожен може дивитися останні фільми, звертатися в банк, магазин зі свого будинку; кожен може отримувати державну інформацію прямо або через місцеві бібліотеки, легко вступати в контакти з державними службовцями; державні, ділові структури можуть обмінюватися інформацією електронним шляхом, знижуючи обсяг паперової роботи і поліпшуючи якість послуг [3, 46]. Тому, щоб досягнути максимальних результатів в будь-якій сфері діяльності, необхідно осмислити і узагальнити теоретичні та практичні новації, пов’язані зі створенням економіки знань як на макро–, так і на мікрорівні. За таких умов надзвичайно важливим є формування ефективної системи управління знаннями в організаціях у всіх секторах та галузях економічної системи. Доцільність дослідження організаційного знання обґрунтовується необхідністю розроблення та пошуку підходів до формування ефективної системи управління персоналом, активами, капіталом, створення конкурентоспроможності. Та й в цілому, на ранніх стадіях становлення К-суспільства надзвичайно важливим стає формування бачення місця і ролі України у глобалізованому суспільстві, заснованому на знаннях та ефективній політиці досягнення намічених цілей у найближчій та довгостроковій перспективі.

Вагомий внесок в науку в частині теоретичних та практичних питань формування управління знаннями в організаціях належить зарубіжним дослідникам – Р. Акоффу, Дж. Андерсону, Дж. Бадаракко, Дж. Барні, Ф. Блеккеру, М. Вітцелю, А. Гапоненку, В. Глухову, Т. Девенпорту, П. Друкеру, В. Іноземцеву, Б. Мільнеру, І. Нонака, М. Полянному, Л. Прусаку, Р. Санчезу, Д. Стенмарку, Т. Орловій та іншим. Дослідженню змісту теоретичних аспектів управління знаннями в організаціях присвячені роботи

Щодо уточнення поняття «організаційне знання»

українських вчених В. Воронкової, А. Кінаха, В. Гейця, В. Ситника, В. Семиноженка, Г. Задорожного, Д. Стеченка, Ж. Поплавської, І. Шовкун, О. Жилінської, О. Лапко, Л. Кузнеця, Л. Смоляр, М. Згуровського, Ю. Бажала, та інших. Проте у вітчизняній науці у межах єдиної концепції управління ролі і місце знання ще не приділено достатньо.

Мета дослідження полягає у розкритті основного змісту поняття «організаційне знання», з точки зору соціокультурного підходу.

Для досягнення мети було поставлено такі завдання: дослідити природу таких наукових категорій як «організація», «інформація», «знання», «організаційне», «організаційне знання», «управління», «управління знаннями»; розкрити сутність різних категорій і визначити авторське розуміння основної дифініції «організаційне знання».

Об'єктом дослідження є категорія організаційне знання як соціально – філософський феномен.

Предметом дослідження є термін «організаційне знання».

Істотною рисою нової економіки є здобуття і використання нових знань. Сьогодні знання, та взагалі освіта, виступає не тільки у якості «товару» а й фактором соціального розвитку, як окремої особистості, так і суспільства в цілому. Варто зазначити, що ще у 80-90 роках ХХ сторіччя багато американських та європейських дослідників стали акцентувати увагу на ролі та значенні не стільки інформації, скільки знань. Це призвело до нового визначення сучасного суспільства як «knowledge society» (суспільство знань). Хоча й сьогодні ще не достатньо аргументованої теорії, яка би обґрунтувала всебічні аспекти нового історичного феномену, все більше країн прагнуть розвиватися інноваційним шляхом, який приведе до суспільства знань. Постійні зміни, які відбуваються у зовнішньому середовищі, потребують від менеджерів особливої уваги до управління знаннями в організації. Поняття управління знаннями з'явилося в середині 90-х років у великих корпораціях, де проблеми обробки інформації досягли критичного рівня. Стало очевидним, що основним вузьким місцем є обробка знань, накопичених фахівцями компанії, оскільки саме знання забезпечують перевагу над конкурентами. Часто інформації в компаніях накопичено навіть більше, ніж вони здатні оперативно обробити. Різні організації намагаються вирішувати це питання по-своєму, але при цьому кожна компанія прагне збільшити ефективність обробки знань.

Термін «організаційне знання» означає приналежність знання до якоїсь організації, тому, щоб дати вичерпне тлумачення, вивчимо термін «організація». Отже за даними тлумачних словників, організація (від грец. *οργανον* – інструмент) – цільове об'єднання ресурсів для досягнення певної мети. Організація – це система, яка складається із сукупності упорядкованих, взаємопов'язаних, взаємодіючих частин цілого [10, 205].

В цілому поняття організації має кілька значень. З одного боку, це узагальнене поняття інститутів усіх форм власності – приватних і суспільних, тобто будь-яке підприємство є організацією. З іншого боку, це поняття має інструментальний характер і описує систему формальних

правил та приписів, тобто будь-які підприємства, фірми, установи мають певну організацію зусиль для досягнення своїх особистих цілей у зв'язку з наявністю цілого ряду фізичних, біологічних, психологічних і соціальних обмежень. Р. Акофф, Ф. Емері пропонують таке визначення: «Організація – соціальна група, в якій існує функціональний розподіл праці, спрямований на досягнення загальної мети» [1, 48]. Т. Пітерс, Р. Уотермен так визначають це поняття: «Організація – це розумна система свідомо скоординованих видів діяльності, яка не має зайвих елементів» [12, 109]. Автори підручника «Основи менеджменту» Б.М. Андрушків і О.Є. Кузьмін під терміном «організація» розуміють групу людей, діяльність яких координується (свідомо чи спонтанно) для досягнення певної мети, а організації із статусом юридичної особи називають підприємствами або фірмами [2, 35]. А.П. Кмета визначає, організація як об'єкт менеджменту – це сукупність багатьох дій і процесів, які ведуть до утворення і поліпшенню взаємозв'язків між окремими частинами цілого [18]. Організація – це впорядкованість, узгодженість і взаємодія автономних і диференційованих частин одного цілого, яка обумовлена його структурою і будовою. Важко судити про універсальність вищенаведених визначень, тому як вони в окремих випадках дуже влучні.

Таким чином організація розглядається у багатьох розуміннях, в свою чергу під організацією ми будемо розуміти об'єкт, особливу структуру, будову чого-небудь. Наступним терміном, що тісно зв'язаний з темою дослідження є «інформація». Слово інформація (informatio) латинського походження, воно означає роз'яснення, переказ. До недавнього часу основними засобами передачі інформації було спілкування та письмо, зазначають А.І. Берг, Ю.І. Черняк [4, 15]. До поняття інформації відносять різноманітні факти, повідомлення, новини, знання та вміння. Поступово у суспільстві сформувалось переконання, що інформація має суспільне значення, оскільки вона існує саме в соціальній сфері. У загальному розумінні інформація – це документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються у суспільстві, державі та навколишньому середовищі. При цьому інформація відображає стан та його зміни в певній системі [15, 60]. Інформація – це зв'язок «об'єкт – канал – суб'єкт», відображення суб'єктом об'єкта, залежне від трьох моментів: стан об'єкта, стан каналу, чи середі відображення, і стан самого суб'єкта, зазначається у філософських словниках. Відповідно до мети дослідження розглянемо тлумачення категорії «знання». В свою чергу термін знання, це форма існування і систематизації результатів пізнавальної діяльності людини. Виділяють різні види знань: наукове, повсякденне, інтуїтивне, релігійне та інші, пише Н.М. Степанова [13, 127]. В філософському енциклопедичному словнику визначення уточнюється «Знання – перевірений практикою результат пізнання дійсності, вірне її віддзеркалення в мисленні людини; володіння досвідом і розумінням, які є правильними і в суб'єктивному, і в об'єктивному відношенні і на підставі яких можна побудувати судження і виводи, що здаються досить надійними, для того, Щодо уточнення поняття «організаційне знання»

щоб розглядатися як знання» [17, 51]. У філософії, зокрема Катречко С.Л., під знанням часто розуміють деякий набір безпосередніх даних, зафіксованих яким фізичним приладом або нашими органами чуття (в останньому випадку передбачаються процедури виключення суб'єктивності сприйняття) [8, 33].

Необхідно відрізнити знання від матеріального носія знання, наприклад, тексту, в якому запропонована інформація. Це розрізнення задає дві цікаві теми дослідження. З одного боку, вказівка на потенційність знання (стосовно актуальності даного носія) передбачає необхідність додаткових до змісту знання процедур «витягання» цього змісту, або процедур актуалізації знання. Сам по собі набір текстових символів, наприклад, для жучка, що їсть дерево, який поїдає книгу, вона не є знанням. Для того, щоб актуалізувати знання чи перетворити інформацію в знання вона має характеризуватися наявністю особливих: «шифрів», що дозволяють витягати знання і «сенс» знання з носія; пристрою або «органу», за допомогою якого здійснюється дешифрування і витяг знання; активності, або зусилля для розуміння істоти, що володіє «шифрами» і «органом» дешифрування. Загальне розуміння знання розглядається, як суб'єктивний образ, об'єктивного світу, тобто адекватне віддзеркалення зовнішнього і внутрішнього світу в свідомості людини у формі уявлень, понять, думок, теорій. Справа в тому, що будь-який текст обмежений, і «книжкове» знання займає лише певний рівень ієрархії знання, наявного в культурі. Для вилучення знання того чи іншого рівня з конкретного тексту необхідно прилучення до більш широкої і формалізації, принаймні в цьому тексті, ієрархії «до-» і «після -» цього рівня знання. І при відверненні від цих неформалізованих умов, хоча книга як така, із записаним в ній набором літер, слів і речень, залишиться, але якась частина змісту (інформації) цієї книги просто не зможе бути розшифрована. Наприклад, певна частина «книжкових» знань досить тісно пов'язана з практичними діями, навичками, вміннями які, можна освоїти тільки шляхом безпосередньої передачі від вчителя до учня. Зустрівши в книзі запис команди «Навколо, руш!», ми розуміємо, що це поворот на 1800, а не на 3600, хоча в самому тексті цієї вказівки немає. Зрозуміло, що по книзі, наприклад курсом теоретичної механіки, не можна навчитися практичним навичкам катання на велосипеді або плавання.

Знання – це відображення дійсності, сукупність відомостей про неї, форма духовного оволодіння дійсністю, інформація. Під знаннями в навчанні розуміють основні закономірності предметної області, що дозволяють людині вирішувати конкретні виробничі, наукові та інші завдання, тобто факти, поняття, судження, образи, взаємозв'язок, оцінки, правила, алгоритми, а також стратегії прийняття рішень у цій області. Філософське знання – це знання «єдиного в усьому», воно відрізняється від знання окремих речей. Філософія характеризується тим, що в її межах усвідомлюються ті засоби, завдяки яким людина опановує світ, і специфіка її врешті-решт зводиться до того, що спрямованість до дослідження

Ярмола Т.Г., 2013

свідомості, тобто рефлексія стає для неї основним змістом і метою. У цьому розумінні філософське опанування дійсності виявляється у здійсненні рефлексії суспільством відносно свого буття, що у багато чому охоплюється поняттям мудрості, визначає у книзі «Філософія» Подольська Є.А [13, 92].

Рузаєв Є. Рузаєва П. і більшість фахівців менеджменту знань, проводячи різницю між знанням та інформацією, дають такі визначення: «дані, які знаходяться на якомусь штучному носії – це інформація, а те, що знаходиться в голові співробітника – це знання» [14, 58]. Часто до знань зараховують також і вміння (навички) співробітника. Як видно, емпіричне визначення інформації і знання породжує багато неясностей. Дійсно, одна з ключових завдань менеджменту знань – «відібрати дорогоцінні алмази знань серед моря інформації». Однак можна сміливо стверджувати, що інформація формує нові знання. Реалізація цих процесів вимагає створення документованих процедур управління процесом переходу інформації в знання.

Таким чином в результаті проведеного дослідження, можна говорити про існування потоку інформації та процес її осмислення та перетворення у знання – особи, суспільства, людства; базові та додаткові. Виходять на перший план питання класифікації, ротації, ранжування, перевірки на практичність та якості знання. На нашу думку не існує єдиної системи типологізації чи класифікації знання в «суспільстві знань». Таким чином, у даній роботі ми виводимо авторське розуміння поняття «організаційне знання», що дасть можливість систематизувати інформацію, щодо спірних категорій. Дослідження процесів створення організаційного знання виконали І. Нонака та Х. Такеучі. Вони вважають, що організаційне знання інтегрує сукупність знань співробітників і створює єдиний простір знань організації в цілому. Іншими словами, організаційне знання містить у собі як базові корпоративні знання про її функціонування, так невідокремлене знання окремих співробітників [11]. Організаційне знання – це різноманітні комбінації наборів даних, інформації, досвіду, ідей, навичок, які поширюються по всій організації і втілюються у результатах діяльності. Чала О.В. у своєму дослідженні визначає: «Організаційне знання – це інтегроване визначення для всіх знань організації у явній та неявній формах. Тому воно є підґрунтям інтелектуального капіталу, що і визначає необхідність опису впливу організаційного знання на інтелектуальний капітал з тим, щоб отримати якісно новий рівень структурного знання» [18]. Категорія «організаційне знання» є багатогранною. Вона поєднує знання співробітників організації, що включають професійні та персональні навички, уміння, думки, здібності, відчуття, досвід, способи комунікацій, ділові та особові контакти; знання членів інших організацій, які взаємодіють з підприємством. Такі знання передаються підприємству при спільному вирішенні завдань, що пов'язані з відповідними сферами діяльності.

Отже, підсумовуючі вищенаведені тези пропонуємо до вивчення наступну дефініцію організаційного знання – це особлива структура індивідуального та колективного знання, що поєднанні в одній особливій

Щодо уточнення поняття «організаційне знання»

будові задля досягнення мети в окремій області існування організації (системи) якій вони належать. Організаційне знання слід розглядати як прикметник, тому буде справедливим судження, що в контексті нашої теми організаційне знання може виступати ресурсом. Говорячи про організацію не можемо не зазначити, що вона передбачає управління, що є видом суспільної діяльності, який передбачає систему скоординованих дій суб'єкта на об'єкт з метою досягнення певної організаційної мети. В такому разі менеджмент знань спрямований на створення, перенесення, поширення, зберігання і використання знань, а також на формування і використання інтелектуального капіталу організації. Відповідно до А.Л. Гапоненко «управління знаннями є процесом, за допомогою якого організація накопичує багатство, опираючись на свої інтелектуальні чи засновані на знаннях організаційні активи». Останні у даному визначенні трактуються як ті, що міцно пов'язані з людьми або впливає з організаційних процесів, систем і культури і має стосунок до іміджу організації, особистих знань працівників, інтелектуальної власності, ліцензій, а також таких структур, пов'язаних зі знаннями, як банки даних, технології, що використовуються як всередині організації, так і за її межами [7, 94]. Проте це ті активи, які зазвичай знаходяться поза межами безпосередньої зацікавленості, наприклад, головних бухгалтерів та підготовлених ними балансів та фінансових підсумків, де увага зосереджується передовсім на фізичних та фінансових активах організації. Відповідно до Д.Ж. Скірме, управління знаннями – це «чітко окреслене і систематичне управління важливими для організації знаннями і пов'язаними з ними процесами управління, збирання, організації, дифузії, застосування і експлуатації з метою досягнення цілей організації» [19]. Р. Руглес стверджував, що «управління знаннями може бути визначене як підхід до збільшення або створення цінності шляхом активнішої підтримки досвіду, пов'язаного з ноу-хау та знанням, що і як робити, які існують однаковою мірою як у межах організації, так і поза нею» [18].

Ефективне використання знань організації в наш час є провідним для формування її конкурентних переваг порівняно із землею, капіталом і працею. Важливість знання, що зростає, є не просто додатковою змінною в процесі виробництва: воно значно змінює світоглядну картину світу. В свою чергу вид організації впливатиме на знання, що в ній акумулюються, та способи управління ними. За перспективи подальших розвідок вбачаємо необхідність з'ясування методології виявлення та фіксування знань в організації, а також визначення механізму управління організаційними знаннями.

Список використаних джерел

1. Акофф Р. О целеустремленных системах/ Р. Акофф, Ф. Эмери. – М. : «Советское радио», 1974. – 272 с.
2. Андрушків Б. М. Основи менеджменту / Б. М. Андрушків, О. Є. Кузьмін. – Львів : Світ, 1995. – 296 с.
3. Антропов М. С. Управление знаниями, креативностью и инновациями в

- мультинаціональних корпораціях : Учеб.пособие / М. С. Антропов. – М. : РУДН, 2008. – 190 с.
4. Берг А. И., Черняк Ю. И. Информация и управление. – М. : «Экономика», 1996. – 64с.
 5. Большая Советская Энциклопедия. – М., 1972. – 986 с.
 6. Вечерковски Р. Управление корпоративным знанием на основе артины динамического ресурса // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. □ 2003. □ № 4. □ С. 35-42.
 7. Гапоненко А. Л. Управление знаниями. Как превратить знания в капитал: Учеб. пособие/ А. Л. Гапоненко, Т. М. Орлова. – М. : Эксмо, 2008.- 400 с.
 8. Катречко С. Л. Как возможна метафизика (в свете трансцендентальной перспективы) //Метафизика (научный журнал, РУДН), 2011. – № 1. – С. 31-55.
 9. Коба Н.В. Питання впровадження управління знаннями та оцінки його економічної ефективності на підприємстві / Н. В. Коба // Економіст. – К., 2010. – № 6. – С. 10–14.
 10. Новая философская энциклопедия: В 4 томах [Текст] / Ред. совет: Степин В. С., Гусейнов А. А., Семигин Г. Ю., Огурцов А. П. и др. – М. : Мысль, 2010. – Том 2. – 736 с.
 11. Нонака И. Компания – создатель знания. Зарождение и развитие инноваций в японских фирмах [Текст] / И. Нонака, Х. Такеучи. – М., 2003. – 384 с.
 12. Питерс Т., Уотермен Р. В поисках эффективного управления (Опыт лучших компаний): Пер. с англ. / Общ. ред. и предисл. Л. И. Евенко. – М. : Прогресс, 2001 – 368 с.
 13. Подольська Є. А. Філософія : підручник рекомендовано МОН України. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 704 с.
 14. Рузаев Е. Н. Менеджмент качества образовательных услуг и менеджмент знаний в высшей школе / Е. Н. Рузаев, П. Е. Рузаева // Университетское управление: практика и анализ. – 2004. – № 1 (30). – С. 56-60.
 15. Словарь русского языка [Текст] / уклад. С. И. Ожегов, Г. О. Винокур, В. А. Петросян. – М., 1998. – 763с.
 16. Тузовский А. Ф., Чириков С. В., Ямпольский В. З. Системы управления знаниями (методы и технологии) / Под общ. ред. В. З. Ямпольского. – Томск : Изд-во НТЛ, 2005. – 260 с.
 17. Философский энциклопедический словарь. – М. : Книжный мир, 2000. – 166с.
 18. Чала О. В. Побудова процесів управління організаційними знаннями як передумова управління інтелектуальним капіталом [Електронний ресурс] / Українська державна академія залізничного транспорту – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/17_APSN_2013/Economics/10_140710.doc.htm.
 19. Skyrme D. J. Are Your Best Practices Really the Best? [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.skyrme.com/updates/u54_fl.htm. – Загл. с экрана.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Ackoff, R. On purposeful systems / R. Ackoff, F. Emery. – М.: "Soviet Radio", 1974. – 272.
2. Andrushkiw B.M. Principles of Management / B.M. Andrushkiw, A.E Kuzmin. – Lviv : Mir, 1995. – 296 p.
3. Antropov M.S. Knowledge Management , and Innovation in kreatyvnostyu multynatsyonalnyh Corporation: Ucheb.posobyie / M.S.Antropov // М.: ore, 2008. – 190 p.
4. Berg A.I., Chernyak Yu.I. Information and management. – М.: "Economy ", 1996. – 64 p.
5. Bolshaya Sovetskaya Encyclopedia. – М., 1972. – 986 с.
6. Vecherkovsky R. Management korporatyvным knowledge on the basis artyny Dynamic Resources // Journal of East Ukrainian National University named after Volodymyr

Dahl. □ 2003. □ № 4. □ S. 35-42 .

7. Gaponenko A.L. Knowledge Management . How prevratyt knowledge of capital : learning. Textbook / A.L. Gaponenko , T.N. Orlova. – Moscow: Eksmo, 2008. – 400 p.

8. Katrechko S.L. How Perhaps Metaphysics (in the light of prospects transtsendentalnoy) // Metaphysics (Scientific Journal, Ore).- 2011. - № 1. – S. 31-55.

9. Koba N.V. Implementation Issues and Knowledge Management for its cost-effectiveness in the enterprise / N. Cobb // Economist. – K. , 2010. – № 6. – P. 10-14.

10. Novaya fylosofskaya Encyclopedia : The 4 volumes / Ed. council : V.S. Stepin, A.A. Guseinov, Semyhyn G.Y. etc. – M. : Thought , 2010. – Volume 2. – 736 c.

11. Nonaka I. Company – sozdatel knowledge. Zarozhdenye and Development ynnovatsyy in yaponskyh Firm [Text] / I. Nonaka , X. Takeuchi . – M. , 2003. – 384 p.

12. Peters T., Waterman R. In Search эффеktyvnoho management (Experience luchshykh companies): Per. with Eng. / Society. eds. s foreword. L.Y. Evenko . – Moscow: Progress , 2001. – 368 p.

13. Podolsky, Elizabeth Ananiyivna . Philosophy: textbook recommended MES of Ukraine. – Kyiv: Centre of Educational Literature , 2006. – 704 p.

14. Ruzaev EN Management of quality of services obrazovatelnykh and knowledge management in school High society / EN Ruzaev , P. E. Ruzaeva / / Unyversytetskoe Management : Practice and analysis. – 2004. – № 1 (30). S. 56-60.

15. Russian dictionary [Text] / way. SI Burns, Vinokur, VA Petrosyan. – M., 1998. – 763s.

16. Tuzovskii A.F., Chirikov S.V., Yampolsky V.Z. Knowledge management systems (methods and techniques) / Under total. Ed. V.Z. Yampolsky. – Tomsk: NTL in 2005. – 384 p.

17. Philosophical Encyclopedic Dictionary / Lucas J.A. – Moscow: Knyzhniy peace, 2000. – 166 c.

18. Chala A. Construction management of organizational knowledge as a prerequisite management of intellectual capital [electronic resource] / Ukrainian State Academy of Railway Transport – Mode of access: http://www.rusnauka.com/17_APSN_2013/Economics/10_140710.doc.htm.

19. Skyrme D. J. Are Your Best Practices Really the Best? [Elektronnyi resource]. – Electrons. given. – Mode of access: http://www.skyrme.com/updates/u54_f1.htm. – Zahl. s screen.

Т.Г. ЯРМОЛА (соискатель НПУ имени М.П. Драгоманова, специалист 1-й категории), Киев

E-mail: tania.titova@gmail.com

К УТОЧНЕНИЮ ПОНЯТИЯ «ОРГАНИЗАЦИОННОЕ ЗНАНИЕ»

В статье формулируется содержание общих и специальных понятий, среди которых: знания, организация, информация, организационное знание. Проводится анализ понимания этих концепций, их соотносительность и различие. Определяются существенные черты, характеризующие организационное знание, эволюционирующей в обществе знаний

Ключевые слова: знания, информация, организация, управление, организационное знание.

T. YARMOLA (NPU searcher Dragomanov Specialist 1st category), Kyiv

E-mail: tania.titova@gmail.com

FOR CLARIFICATION OF THE CONCEPT OF «ORGANIZATIONAL KNOWLEDGE»

We formulate the content of the general and special terms , such as: knowledge ,

organization , information, organizational knowledge . The analysis of the understanding of these concepts, and the correlation of their difference. Defined the essential features that characterize organizational knowledge, evolving in the knowledge society. To achieve maximum results in any business, you need to understand and summarize the theoretical and practical innovations associated with the creation of the knowledge economy at both the macro and micro levels. Under such conditions, it is vital to the formation of an effective knowledge management systems in organizations in all sectors and industries of the economic system. Constant changes in the external environment , requiring management attention to knowledge management in the organization. Concept of knowledge management emerged in the mid 90 – ies in large corporations , where the problems of information processing at a critical level . It became apparent that the main bottleneck is the processing of knowledge accumulated specialists because it is knowledge provide an advantage over competitors . Often, the information accumulated in the companies even more than they are able to quickly process . Various organizations are trying to address this issue in their own way , but each company seeks to increase the efficiency of knowledge processing. Propose to study the following definition of organizational knowledge is – a special structure of individual and collective knowledge, combined in a special structure to achieve the goal in a separate area of the organization (system) to which they belong. See prospects for further research to elucidate the role of information in the modern world and influence the process of informatization of society, can be better understood if we figure out what type of information appears, why it was needed, which groups in society it was used and for what purposes. Designate the conceptual apparatus of knowledge management, identify the processes by which knowledge needed for an organization's success, created, stored, distributed and used.

Keywords: knowledge, information, organization, management, organizational knowledge .

Стаття надійшла до редколегії 24.12.13

Прийнята до друку 29. 12.13

Рецензент: д.ф.н., проф. Воронкова В.Г.